

Beste mensen,

“Uren, dagen, maanden, jaren vliegen als een schaduw heen”, zo luidt een oud lied. De tijd gaat voorbij, wat vandaag gebeurt is zo verleden tijd, nieuws is snel verouderd. Een jaar geleden waren er files op de wegen, vakantie-reizen naar verre oorden, voetbalwedstrijden met veel toeschouwers. Het werd moslims kwalijk genomen als ze gezichtsbedekking droegen en geen handen wilden schudden.

Nu zijn de Bijenkorf en de cafés gesloten. Bij bruiloften en begrafenissen is er een beperkt aantal mensen aanwezig. Men wordt geacht niet veel gasten te ontvangen, het verenigingsleven ligt stil. In kerken, als ze al open zijn, klinkt de lofzang niet luid (we hebben met de kerk een paar keer een openluchtsamenkomst gehouden, een hagepreek). Er gebeuren dingen die men vorig jaar niet voor mogelijk had gehouden. Ouderen, in bejaardenoorden, ontvingen bijna geen bezoek, scholen zijn gesloten. De koning trekt het boetekleed aan en vraagt vergeving omdat hij met vakantie was gegaan, terwijl het volk is gevraagd thuis te blijven.

Ik, die niet digitaal ontwikkeld ben, doe nu aan “zoomen” (vergaderen per computer). Vroeger betekende een boa een soort slang. We dachten dat voor alle kwalen wel een medicijn zou zijn, maar dat moest nog worden uitgevonden. Regeringsleiders tasten nu ook wel eens in het duister. Is er nog houvast, alles verandert, zekerheden van vorig jaar staan nu op losse schroeven. We beseffen meer dat mensen kwetsbaar zijn, vergankelijk zoals het gras dat opbloeit en verdort. Psalm 90, een lied van Mozes (die 120 jaar werd), spreekt hiervan.

God was er al voor dat er sprake was van tijd. Hij was er, Hij is er nu, en Hij zal er ook in de toekomst zijn. Wat stelt ons tijdelijk leven voor in verhouding met God, Die van alle tijden is? Wat presteren wij, zijn we grassprietjes die zo weer verleden tijd zijn? Wij worden niet zo oud als Mozes, je bent al aardig op leeftijd met 70 of 80. Wat stelt 1000 jaar voor in Gods ogen? Wat is ons leven waard, we zijn zo weer uit de tijd. We proberen iets van ons leven te maken, dat is goed. Wij leven niet voor niets, een mensenleven is niet nutteloos. Ons leven kan waarde krijgen. In de Psalm wordt God gevraagd om bijstand: het werk van onze handen, bevestig dat.

Heer, dat ons leven in een woelige tijd als deze waardevol mag zijn: ja, het werk van onze handen, bevestig dat.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk